

Chương 443: Reinhardt Bị Tổng Giám (6) - Cảm Xúc Tội Lỗi Dâng Trào Trong Ellen

Artorius

(Số từ: 2990)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:44 AM 26/05/2023

Cuối cùng, Olivia đã đạt được mục tiêu nhỏ của mình.

Cô ấy đã tạo ra một tình huống mà Đế chế không thể đơn phương loại bỏ Reinhardt.

Tuy nhiên, Thánh Hiệp sĩ Đoàn không thể mang Reinhardt trở lại. Bertus biết mục tiêu thực sự của Olivia là gì.

Vì lợi ích của Reinhardt, Olivia sẽ cố gắng hết sức có thể. Vì không thể dùng vũ lực, cô ấy đã sử dụng quyền lực chính trị.

Olivia cho Reinhardt uống nước và cháo, người thậm chí không còn đủ sức để nói một cách đàng hoàng.

Reinhardt có vẻ không muốn ăn, nhưng chỉ sau khi Olivia rơi nước mắt cầu xin anh, anh mới từ từ nhận thức ăn mà cô đưa cho.

Saviolin Tana lặng lẽ quan sát toàn bộ cảnh này.

“Em sẽ trở lại.”

Olivia, đứng dậy khỏi chỗ ngồi, nhìn xuống Reinhardt với ánh mắt từ bi.

Cô không thể rời mắt khỏi anh, nhưng cô cũng không thể ở lại đây. Bây giờ, thay vì đứng trước mặt Reinhardt, bạn rón di chuyển đến nơi anh ta không thể nhìn thấy là cách giúp anh ta.

Nghiến răng, Olivia vượt qua Saviolin Tana và bước xuống hành lang của nhà tù dưới lòng đất.

Tana lặng lẽ nhìn Reinhardt.

Thật sự.

Có phải Ma vương là một sinh vật không liên quan đến cái ác?

Khi Olivia Lanze quay lại chỗ những người đang đợi trên mặt đất, cô nhìn thấy thêm một người nữa chưa từng ở đó trước đó.

Bằng cách nào đó, cô gái luôn có vẻ như bị mù, nhưng bây giờ...

Cô gái tóc đen dường như héo rũ vô hồn.

Ellen Artorius đứng cạnh Bertus.

Không biết tại sao cô ấy được gọi đến đây, cô ấy chỉ đơn giản là đến vì cô ấy được yêu cầu.

Cô ấy trông giống như một người trống rỗng, không có suy nghĩ hay ý chí.

Ngoại hình đó.

Bằng cách nào đó, nó tương tự như của Reinhardt trong nhà tù dưới lòng đất.

Như thể Reinhardt đã từ bỏ mọi thứ trong tuyệt vọng.

Ellen Artorius dường như cũng đã từ bỏ mọi thứ vì cảm giác bị phản bội.

Nhìn Bertus với Ellen bên cạnh, Olivia chế nhạo.

"Ah, tôi hiểu cậu đang nghĩ cái gì."

Bị đe dọa bởi một Thánh tích, anh ta đã mang theo một anh hùng với một Thánh tích khác.

Để chống lại cơn thịnh nộ của Olivia, tất cả những gì anh cần là một lời biện minh mạnh mẽ hơn.

—Olivia là Quán quân của Towan.

Tuy nhiên, Ellen là em gái của Ragan Artorius.

Đương nhiên, cô ấy sẽ nhận được sự ủng hộ của Giáo phái Mensis, và là em gái của Ragan Artorius, cô ấy cũng sẽ nhận được sự ủng hộ của phần lớn người dân.

Một cách khách quan, Ellen có lý do chính đáng hơn Olivia.

Vì vậy, Bertus đã mang theo Ellen để ngăn cơn thịnh nộ của Olivia.

Và Ellen có Thánh tích của Thần Mặt Trời, Lapelt.

Chỉ Reinhardt và Charlotte biết rằng Ellen sở hữu Lapelt.

Tuy nhiên, nếu sự thật này bị tiết lộ, Ellen, người nắm giữ hai Thánh tích, sẽ có lý do biện minh mạnh mẽ hơn cả Olivia.

Đương nhiên, các Thánh Hiệp sĩ mà Olivia mang theo sẽ cảm thấy bối rối nếu Ellen có những suy nghĩ khác.

Sự chia rẽ giữa các Thánh Hiệp sĩ chiến sẽ gây ra sự chia rẽ trong sự ủng hộ, và Olivia sẽ không thể hành động một cách tức giận được nữa.

Tuy nhiên, Olivia bình tĩnh nhìn chăm chăm vào Ellen.

Olivia không biết rằng Ellen đóng một vai trò quan trọng trong việc truy tìm Ma vương.

Tuy nhiên, biểu hiện đó.

Olivia biết mình đã rơi xuống vực thẳm trong vẻ mặt tưởng như đã mất tất cả trên đời.

“Cô như thế này có ổn không?”

“...”

Ellen không phản ứng gì với những lời của Olivia.

“Cô sẽ chỉ coi Reinhardt là một kẻ xấu như thế này, đấm mình ở đâu đó và để Reinhardt chết?”

“...”

“Cô chỉ là như vậy, huh?”

Với những lời đó, ánh sáng trở lại trong đôi mắt chết chóc của Ellen.

—Sự tức giận.

Những lời nói độc ác đó, ngụ ý rằng cảm xúc của cô ấy chẳng có ý nghĩa gì, đã khiến trái tim chết chóc của Ellen bùng bùng.

"Cô biết gì không, Senpai?"

"Tôi không biết nhiều?"

Olivia nhếch khóe miệng.

"Nhưng tôi biết rằng nếu cô tiếp tục như thế này, cô sẽ nhốt mình trong phòng và đắm chìm trong đau khổ, nói rằng 'Reinhardt là đứa con độc ác của Ma vương đã giết anh trai tôi.'"

Ellen nghiêng rằng trước sự khiêu khích.

"Tôi... cảm xúc của tôi... tôi... tôi nghĩ gì... tôi thích Reinhardt đến mức nào... tôi cảm thấy thế nào... làm sao cô biết... làm sao cô biết... chuyện đó cô có biết không, senpai..."

Cuối cùng, Olivia cười, che miệng khi nhìn Ellen, người đang rơi nước mắt với đôi môi run rẩy.

"Ồ đúng rồi, cô phải buồn. Đau buồn. Đau buồn tất cả những gì cô muốn. Ai quan tâm đến những gì mọi người nói?"

Olivia nở một nụ cười ảm đạm.

Như thể cô ấy đã quên rằng có rất nhiều chiến binh mạnh mẽ và Thánh hiệp sĩ đang theo dõi.

Như thể cô ấy chỉ quan tâm đến việc thể hiện và tiết lộ cảm xúc của mình.

"Reinhardt có thể là ác nhân. Anh ta có thể là một kẻ xấu. Anh ta có thể đang âm mưu điều gì đó cực kỳ độc ác. Chắc chắn, điều đó có thể xảy ra."

"Nhưng."

"Tôi sẽ tin tưởng Reinhardt cho đến cùng."

"Ngay cả khi tôi bị phản bội hoặc đối mặt với điều gì đó khủng khiếp cuối cùng."

"Ngay cả khi suy nghĩ của tôi là sai."

"Tôi sẽ tin Reinhardt."

"Vậy ra cô chỉ thể thôi hả?"

"Reinhardt là Ma vương. Tôi rất sợ hãi và buồn bã, tôi sắp phát điên lên vì bị phản bội."

"Tiếp tục làm điều đó. Chết khi làm điều đó. Như một con ngốc."

"Nếu có sự lựa chọn giữa việc không hạnh phúc khi tin tưởng hay không hạnh phúc khi không tin tưởng."

"Tôi sẽ không hạnh phúc nếu tin tưởng. Cô hiểu chứ?"

"Tôi khác với những thứ như cô."

Đó là điều mà cô ấy không nên nói trước mặt các Thánh hiệp sĩ.

Nhưng Olivia tình cờ thốt ra những lời đó.

Tôi tin vào Ma Vương.

"Chúng ta trở về đi."

Đối với các Thánh hiệp sĩ đã mất tinh thần vì tuyên bố gây sốc, Olivia ra hiệu bằng tay.

Hai tay đút túi quần, sờ soạng khắp nơi.

Cô ấy dẫn các Thánh hiệp sĩ trở lại, trông không giống một Quán quân của Towan mà giống một tên côn đồ địa phương.

Mặt Ellen tái nhợt.

Có phải tôi thực sự chỉ có vậy?

Cô ấy đã quá sợ hãi để thậm chí cân nhắc việc lắng nghe câu chuyện.

Bất hạnh vì tin tưởng hoặc bất hạnh vì không tin tưởng.

Bất hạnh nào tốt hơn nếu cả hai đều bất hạnh?

Cô chỉ biết nhốt mình trong phòng, bàng hoàng vì bị lừa từ trước đến nay.

Tất cả những lời của Olivia Lanze đều đúng.

Những cảm giác này không nên sai.

Cô đã nghĩ mình sẽ không thua bất cứ ai về tình yêu trái tim của mình.

Choáng ngợp bởi nỗi sợ hãi và sự phản bội, Ellen sống trong u mê.

Cô không biết nhiều, nhưng cô biết chắc chắn một điều.

Cô không chắc mình giỏi cái gì, nhưng cô biết khóc như thế này nhất định là sai.

Olivia Lanze dẫn các hiệp sĩ trở lại.

Trước khi mọi người trên lục địa biết đến sự tồn tại của Anh hùng, tin đồn đã lan truyền rằng Anh hùng thực sự là Ma vương.

Xung đột với các tổ chức tôn giáo sẽ trở nên khó tránh khỏi. Nhiệm vụ của Bertus bây giờ là ngăn chặn vấn đề này leo thang thành chiến tranh.

Sau khi Olivia rời đi và cảnh báo được dỡ bỏ, Bertus đưa Ellen đến văn phòng của mình.

—Reinhardt thực sự là Ma vương.

Tuy nhiên, Olivia Lanze đã chọn tin tưởng vào Reinhardt.

Cô ấy nói rằng cô ấy có thể tin tưởng anh ấy vì anh ấy đã cứu mạng cô ấy nhiều lần chứ không phải vì cô ấy muốn tin.

Tin rồi bất hạnh hay không tin rồi bất hạnh.

Đối mặt với hai con đường này, Olivia Lanze đã chọn tin tưởng và không vui.

Cô ấy nói, "Đó là giá trị nhỏ bé của cô."

Những lời của Olivia như đâm vào trái tim của Ellen một cách đau đớn.

Cô có thể tin anh ta không?

Giấu chuyện như vậy xong, tin là đúng sao?

Nó thậm chí có thể?

Nó dường như không thể.

Nhưng Ellen vừa thấy một người có thể làm được điều đó.

Tất nhiên, Olivia đang ở trong một tình huống mà cô ấy đã nhận được sự ưu ái của Ma vương, vì vậy cô ấy sẽ dễ dàng tin tưởng anh ta hơn.

Ellen nghĩ về mọi thứ đã xảy ra cho đến nay.

Tất cả những lần đó có thể không phải là sai. Bằng cách tin tưởng vào Reinhardt, cô ấy có thể biến tất cả những khoảng thời gian tưởng chừng như giả tạo đó trở lại thực tế không?

Cô ấy có nên tin tưởng vào Reinhardt hơn không?

Cô không thể làm những gì Olivia có thể làm.

Có phải cô ấy thực sự chỉ là vô giá trị?

"..."

Ellen thần thờ nhìn chăm chăm vào chiếc bàn với đôi mắt trống rỗng.

"Ellen, cậu có toàn quyền tham dự hội nghị cấp Giáo Hoàng của Ngũ Đại Thần Giáo. Cô biết mà, phải không?"

"...Vâng?"

Nghe những lời của Bertus, Ellen lơ đãng lẩm bẩm.

"Olivia Lanze sẽ cố gắng biện minh cho hành động của Ma vương bằng cách kéo anh ta về phía các Thánh Hiệp sĩ. Vì vậy, người duy nhất có thể ngăn chặn lời nói điên rồ của kẻ cứng đầu đó là cậu."

"...Tôi đoán vậy."

"..."

Trước câu trả lời thờ ơ của Ellen, Bertus khoanh tay và nhìn cô.

"Đừng nói với tôi là cậu cũng muốn tin vào Reinhardt?"

"..."

"Mọi người đều cảm thấy như vậy. Tất cả chúng ta đều ước những tuyên bố điên rồ, bất khả thi của Reinhardt là sự thật. Nhưng chúng ta không thể tin chúng. Chúng không có lý. Và ngay cả khi ý định của Reinhardt là đúng, thì vấn đề vẫn như vậy."

Ellen cắn môi.

"Olivia sẽ nói những điều vô nghĩa về việc phải công nhận Ma vương là Quán quân vì anh ta được chọn bởi hai Thánh tích. Sau đó, nhân loại sẽ bị ném vào một thế giới nơi có thể nắm giữ Ngũ đại Thần giáo và thậm chí cả Giáo phái Ma thần. Liệu Reinhardt có thực sự không ghét con người là không liên quan; lục địa sẽ bị chia cắt, và cuối cùng, một cuộc Chiến Tranh Nhân Ma khác có thể nổ ra. Sự chia rẽ là chắc chắn, bất kể ý định của Reinhardt là gì."

Nếu chỉ đơn giản là Ma vương thì đó là một chuyện, nhưng anh ta cũng là Quán quân của các vị thần.

Hơn nữa, những tín đồ của Ma Giáo đứng về phía Ma Vương.

Sự hợp nhất của Tín ngưỡng Thần thánh và Tín ngưỡng Ma quỷ có thể tạo ra một sự kiện kỳ diệu, và kết quả là, họ sẽ trở thành một lực lượng có khả năng đối đầu với Đế chế.

Mặc dù sự hiện diện của Reinhardt là quá lớn và anh ta không muốn xung đột, nhưng rõ ràng anh ta sẽ trở thành điểm khởi đầu của một cuộc xung đột lớn.

Từ quan điểm bảo vệ Đế chế, Bertus không thể cho phép Ma vương được thả vào thế giới mà không bị thách thức.

Ellen im lặng lắng nghe câu chuyện và cuối cùng lên tiếng.

"Tôi sẽ tham dự đại hội Ngũ Đại Thần Giáo."

Không nói những gì cô ấy sẽ thảo luận ở đó, cô ấy hỏi,

"Tôi có thể... đi gặp Reinhardt không?"

Có vẻ như Ellen chỉ nghĩ đến anh ấy khi cô ấy nói điều đó.

Ellen, đứng trước Reinhardt bị xiềng xích, cảm thấy bất ngờ trước cảm giác tội lỗi trào dâng từ sâu thẳm trái tim mình.

Cô đã đóng vai trò quyết định trong việc bắt Ma vương, mối đe dọa cho nhân loại.

Bất cứ ai trên thế giới cũng sẽ nghĩ rằng cô ấy đã làm một việc vĩ đại, và đó chắc chắn là một thành tích lịch sử.

Tuy nhiên, nhìn thấy Reinhardt như vậy, Ellen không cảm thấy phấn khích hay hưng phấn đáng lẽ phải đến từ việc trả thù của cô đã hoàn thành.

Thay vào đó, cảm giác tội lỗi gặm nhấm trái tim cô. Nó là tôi.

Tôi đã làm điều này với Reinhardt.

Tôi đã khiến anh đau khổ thế này.

"....."

Dù cô không mong đợi anh sẽ được đối xử tốt, nhưng tận mắt chứng kiến lại là một vấn đề khác.

Nhìn thấy tình trạng khốn khổ của anh, đầu ngón tay Ellen run lên, cô cảm thấy ngạt thở.

Cảm giác như ai đó đang bóp chặt trái tim cô vậy.

Cố gắng ngẩng đầu lên, Reinhardt nhìn chăm chăm vào Ellen, người đang đứng ngoài song sắt.

Hình ảnh của Reinhardt, bị bịt miệng và kiệt sức hoặc bị đánh bại, cố gắng tập trung đôi mắt mờ của mình vào Ellen không thể nhìn thấy.

Cuối cùng, khi Ellen nhìn thấy những giọt nước mắt trào ra trong đôi mắt không tập trung của Reinhardt, cô muốn xé nát trái tim mình.

"....."

Những giọt nước mắt đó cũng là giả sao?

Không đời nào.

Tuyệt đối không.

Ellen run rẩy khi nắm chặt song sắt, nhìn chăm chăm vào Reinhardt bên trong phòng giam.

Tôi đã làm gì?

Tôi đã làm gì vậy?!

Cô muốn nói lời xin lỗi, nhưng biết mình không có quyền nói điều đó, môi Ellen chỉ biết run lên.

Con trai của Ma vương đã giết anh trai cô.

Tất cả những sự lừa dối cho đến bây giờ.

Vô số việc cô đã làm mà không nói với ai.

Nhìn thấy trạng thái tan vỡ của Reinhardt, tất cả những điều đó đã biến mất.

Đó là lỗi của tôi.

Tôi đã làm hỏng mọi thứ.

Lẽ ra tôi nên tin tưởng anh ấy hơn.

Ít nhất, tôi nên lắng nghe câu chuyện từ phía anh ấy.

Nhưng tôi đã không.

Bị choáng ngợp bởi nỗi sợ hãi và kinh hoàng, bị nuốt chửng bởi sự phản bội và nghi ngờ.

Tôi thậm chí còn không nghe anh ấy nói.

Nếu ít nhất tôi đã làm điều đó, nếu tôi đã cho anh ấy một cơ hội để nói cho chính mình.

Không. Anh ấy đã thực sự nói điều đó.
Mặc dù anh ấy đã nói điều đó một cách đùa giỡn,
nhưng đó có thể là một nỗ lực để phần nào giảm
bớt sự thất vọng và chán nản trong anh ấy.
Giá như cô ấy xem xét lời nhận xét đó nghiêm túc
hơn một chút.
Giá như cô ấy không coi đó như một trò đùa phù
phiếm và khó chịu.
Mọi thứ có thể đã không diễn ra theo cách này.
Cô ấy không tin vào Reinhardt.
Và vì thế.
Mọi thứ sụp đổ.
"Tất cả... tất cả là lỗi của em... Em đã làm hỏng
mọi thứ..."
Saviolin Tana lặng lẽ nhìn Ellen, người đang run
rẩy và thốn thức.
Reinhardt cúi đầu không nói được vì bị bịt miệng.
Tuy nhiên, Reinhardt khó khăn lắc đầu.
Như muốn nói rằng đó không phải là lỗi của cô ấy.
Thấy vậy, Ellen chỉ biết run rẩy dữ dội hơn và khóc
dữ dội hơn.
Saviolin Tana im lặng nhìn cô.
—Ellen Artorius, người lẽ ra đã bắt được Ma
vương, đã sụp đổ khi nhìn thấy Ma vương bị bắt.
—Olivia Lanze đã tuyên bố rằng cô ấy sẽ cứu
Reinhardt.

Giành được trái tim của những sinh vật rất quan trọng, Reinhardt có cơ hội sống sót ngay cả sau khi bị tiết lộ là Ma vương.

Nếu bản thân Ma vương là chủ nhân của Thánh tích và nhận được sự ủng hộ của Olivia và Ellen, thì anh có thể tồn tại nhờ các biện pháp chính trị chứ không phải chiến tranh.

Không, không chỉ có thể.

Thậm chí có thể lấy một nửa nhân loại làm sức mạnh của chính mình.

Nó có thể trở nên khả thi chính xác vì danh tính của anh ta đã bị tiết lộ.

Phải chăng đây cũng là một phần trong kế hoạch của Ma Vương?

Saviolin Tana nhìn Ma vương đằng sau Ellen đang khóc.

Ma Vương, lắc đầu như muốn nói rằng đó không phải là lỗi của cô ấy và đừng khóc.

Cử chỉ đau đớn đó có thể là một lời nói dối?

Dần dần, trong trái tim của Saviolin Tana, những đám mây đen tối đầy giông bão của nghi ngờ và nghi ngờ bắt đầu nổi lên.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading